

اشاراتی به گوشه‌هایی از عملکردها و سیاست‌های ارتجاعی دولت،

در ۶ سال ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد!

احمد نوین

صحبت از پژمردن یک برگ نیست

وای جنگل را بیابان می‌کنند

دست خون‌آلود را در پیش چشم خلق پنهان می‌کنند

هیچ حیوانی به حیوانی نمی‌دارد روا

آنچه این نامردمان، با جان انسان می‌کنند.

در ابتدا ضروری است یادآوری کنم که آنچه در ذیل بنام سیاست‌ها و عملکردهای دولت احمدی نژاد مورد اشاره قرار می‌گیرد، فقط مربوط به خود او نیست. بویژه زمانی که بخاطر آوریم، خود سیدعلی خامنه‌ای بعنوان رهبر نظام و در رأس دستگاه ولایت، محمود احمدی نژاد را رئیس جمهور مطلوب خود اعلام کرد و برای انتصاب او به این مقام، بر فراز همهٔ تقلبات مرسوم در "انتخابات"‌ها در جمهوری اسلامی ایران و بر فراز همه ارگان‌های نظام، مستقیماً در انتخابات خرداد ۱۳۸۸ مداخله کرد.

به بیان دیگر، همهٔ مسئولان ارگان‌ها و شخصیت‌های نظام ولایت فقیه، اعم از مجلس خبرگان، مجلس شورای اسلامی، دستگاه قضائی، سپاه پاسداران، بسیج، پلیس و ... همه و همه در رابطه با عملکردها و سیاست‌های ارتجاعی نه تنها دولت احمدی نژاد، بلکه کمابیش همهٔ دولت‌های ۳۲ سال اخیر در ایران مسئول بوده و هستند.

اما، از آنجا که بهر رو امروز محمود احمدی نژاد بر جایگاه ریاست جمهوری - قوه مجریه - نظام تکیه زده است، لذا، این مقاله عمدتاً خطاب بخود او است.

محمود احمدی نژاد، رئیس جمهور رژیم اسلامی در ایران، مرتباً از پیشرفت و ترقی ایران که با اجرای سیاست‌های دولت او بدست آمده است صحبت میکند. برای نشان دادن واقعیت‌های موجود در رابطه با سیاست‌ها و عملکردهای دولت او، توجه شما را به نمونه‌های ذیل جلب می‌کنم:

**** در این مقاله به عنوان "مشت نمونه خروار"، به سیاست‌های دولت احمدی نژاد، در رابطه با:**

وضعیت شکر، وضعیت برنج، وضعیت چای، شرکت‌های پیمانکار، بیکاری و شرایط اشتغال، نابسامانی‌های

اجتماعی و اقتصادی کشور، معضل حاشیه‌نشینی، طرح "هدفمند کردن رایانه‌ها"، نقدینگی کشور، وضعیت درآمدهای

نفت ایران، زمینه‌های سرکوب و خفقان، سیاست‌های رژیم در زندان‌های ایران، اشاره میشود:

● در رابطه با وضعیت شکر در ایران:

- واردات شکر، با تعرفه پایین، وضعیت را بر ضد کشاورزان و کارگران این صنعت، تیره و تار کرده است:
- در نتیجه ورود بی‌رویه شکر از خارج، کارخانه‌های قندسازی، چغندر قند را از کشاورزان به قیمت مناسب و منصفانه نمی‌خرند. کشاورزان چغندری را که از سال قبل کاشته‌اند، روی دستشان می‌ماند.

● در رابطه با وضعیت برنج در ایران:

- ۲۰ نوع برنج در ایران بفروش میرسد. تعداد خیلی زیادی از آنها، تولیدات کشورهای دیگر و وارداتی به ایران است.
- ۸۰٪ برنج خواربار فروشی‌ها، برنج هندی و تایلندی است.
- قیمت پائین برنج‌های هندی و تایلندی، برنج تولید شده در ایران را، از بازار بیرون می‌کند.
- شالی‌کاری که، برنج‌اش به قیمت فروخته نمی‌شود دست از برنج‌کاری بر می‌دارد.

در نتیجه سیاست های جاری کشور، در رابطه با تولیدات دیگر نیز آنجا هم که چیزی تولید میشود، سود کلان به جیب نهادهای دولتی و سرمایه داران میرود. بعنوان نمونه :

- محمد سالاری، یکی از کشاورزان جنوب کرمان میگوید: الان در بهترین حالت ممکن، محصول پیاز از سوی سازمان تعاون روستایی با قیمت هر کیلو ۹۰ تومان خریداری می شود. این درحالی است که؛ همین محصول در بازار کرمان در حال حاضر؛ هر کیلو ۵۰۰ تومان فروخته می شود.

● در رابطه با وضعیت چای در ایران :

- با وجود کاهش تولید برگ سبز چای در ایران، ده ها هزار تن چای در انبارهای شمال در حال پوسیدن است. ورود بی رویه چای، ضربات مرگباری به صنعت چای ایران وارد کرده است.

- بنا بر گزارش خبرگزاری مهر، تولید چای در سالهای اخیر از ۶۸ هزار تن به ۲۰ هزار تن کاهش یافته است. بعلت ورود بی رویه چای به ایران ۴۰ هزار تن، تولید چای خشک در ایران کاهش یافته است.

- در سال ۱۳۵۸ از تولید برگ سبزچای داخلی، نزدیک به ۱۵٪ خریداری میشد. درحالیکه این رقم در سال ۱۳۸۰ حدود ۶/۵٪ است.

توجه کنید : هر سال به بورژوازی ممتاز [که عناصر وابسته به سپاه، دستگاه ولایت و دولت انتظاریون و.. هستند] اجازه میدهند که ؛ سالانه حدود ۵۰ میلیارد دلار کالاها به ایران وارد بکنند. با تعرفه پائین و با استفاده از دلارهایی که بقیمت پائین، به این وارد کنندگان میفروشند.

توجه کنید : این سیاست ها در بخش وسیعی از تولید و تجارت ایران اعمال میشود. این سیاست ها باعث شده است که ۵۰٪ بنگاههای تولیدی ایران ورشکست بشوند. بقیه هم با ظرفیت ۳۰٪ و ۵۰٪ کار میکنند.

- در اینجا تنها به یکی از آخرین اخبار سرشیب ورشکستگی ها اشاره میشود : خبرگزاری مهر اطلاع داده که ، "سودانی" ، نماینده مردم اهواز در مجلس رژیم، از تعطیلی قریب الوقوع کارخانه لوله سازی خوزستان که یکی از قدیمی ترین کارخانه خوزستان است خبر داده.

- مدیران کارخانه، دیگر، حقوق کارگران کارخانه لوله سازی خوزستان را نمی پردازند.

- "سودانی" که عضو کمیسیون انرژی مجلس رژیم نیز هست، گفته است: در سفر یک سال پیش هیئت وزیران به خرمشهر، رسیدگی به وضعیت این کارخانه از مصوبات اصلی آن سفر بود. این هم از نتایج سفرهای استانی احمدی نژاد!

● در رابطه با وضعیت شرکت های پیمانکار در ایران :

- دولت احمدی نژاد معادل ۱۷ میلیارد دلار – ۱۷ هزار میلیارد تومان- به شرکت های پیمانکار بدهکار است. این شرکت ها، با شرکت های خارجی رقابت میکنند. حتی در قاموس نظام سرمایه داری هم، ضربه زدن به اقتصاد شرکت های داخلی، منجر به از بین بردن امکان رقابت کالاهای داخلی با تولیدات خارجی منجر میشود.

● در زمینه شرایط اشتغال و بیکاری هم جمهوری اسلامی ایران، کارنامه سیاهی دارد:

- بیکاری در بین جوانان از مرز ۳۰٪ گذشته است.

- در اثر سیاست های رژیم ج.ا.ا.، نرخ بیکاری هر سال بالاتر میرود.

- حداقل دستمز ماهانه در ایران ۳۳۰۰۰۰ تومان اعلام شده است. در حالی که خط فقر از یک میلیون تومان هم گذشته است.

- ۴۳٪ کارگران، حقوقشان از حداقل مزد (۳۳۰۰۰۰)، خیلی کمتر است. بسیاری از کسانی که کار میکنند، ناچارند با حقوق های ماهانه ۲۰۰-۳۰۰ هزار تومان بسازند. رقابت بضرر کارگران و زحمتکشان، وحشتناک است.

- وضعیت استخدام کارگران هم اسف انگیز است. بطور مثال؛ ۸۵٪ نیروی کار در مازندران، با قرارداد موقت کار میکنند و ۵۰٪ کارگران فاقد بیمه اجتماعی هستند.

- **توجه به ادعا های دولت و برملا شدن واقعیات، مچ دولت دروغگو را باز مینماید :**

- دولت احمدی نژاد وعده داده بود که در سال ۱۳۹۰ دو میلیون و ۵۰۰ هزار فرصت شغلی ایجاد خواهد کرد. البته از اول نیز روشن بود که این وعده پوچ و تو خالی است.

توجه کنید : حتی بنا بر محاسبات خود وزیر تعاون دولت احمدی نژاد، ایجاد هر فرصت شغلی، مستلزم ۲۰ میلیون تومان سرمایه گذاری است.

- لذا برای ایجاد ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار فرصت شغلی، لازم بود که در بودجه سال ۱۳۹۰ حداقل، ۵۰ هزار میلیارد تومان برای این امر در نظر گرفته شود. در هیچ کجای بودجه سال ۱۳۹۰ دولت، تعهدات مربوط به اجرای این طرح دیده نمیشود.

- در مقابل هر ۱٪ رشد اقتصادی، شرایط ایجاد ۳۰۰ هزار فرصت شغلی بوجود میآید. لذا برای ایجاد ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار فرصت شغلی، میبایست رشد اقتصادی ایران در سال جاری حداقل ۸٪ باشد.

- **توجه کنید:** رشد اقتصادی ایران، در ۳ سال گذشته، صفر بوده است. بنابر شواهد و قرائن و بعلاوه نظر کارشناسان، رشد اقتصادی ایران در سال جاری نیز صفر خواهد بود.

● در زمینه های نابسامانی های اجتماعی و اقتصادی کشور.

- تعداد معتادان ایران، ۷ میلیون نفر تخمین زده میشود.
- اخیرا مهدی رهبری، که خبر آن لاین، از وی به عنوان یک تولید کننده مطرح پوشاک نام برده است، مدعی شده که فروش مواد مخدر آسان تر از فروش پوشاک است.
- آمار دختران جوان که خودکشی میکنند، هر ساله فاجعه آمیز است.
- بنابر نظر مرکز پژوه مجلس، ۳۰٪ کودکان ایرانی با سو تغذیه روبر هستند.
- حدود ۵۰٪ دختران و زنان ایران دچار کم خونی هستند. که بنابر نظر کارشناسان، از سو تغذیه است.
- ۱۰٪ کودکان ایران، زیر وزن ایده آل هستند.
- ۱۶٪ کودکان ایران، زیر حد، قد طبیعی هستند.
- در اثر سیاست های رژیم جمهوری اسلامی ایران، سالانه بیش از ۳,۵ میلیون نفر بر اثر پرداخت هزینه های درمان، برای همیشه به زیر خط فقر می روند.
- خود احمدی نژاد در سخنرانی ۱۶ ماه مه گفت: حدود ۳۰٪ مصرف نان ما، کاهش پیدا کرد. (خجالت نمیکشد که با حذف سوبسیده ها، مردم از شدت فقر، مجبور شده اند از نان شان بگذرند. احمدی نژاد این کم شدن مصرف نان مردم را از افتخارات دولتش میداند.!).

- اما، محمود احمدی نژاد همانند گوبلز (وزیر تبلیغات آدولف هیتلر) در گوی بزرگی است. احمدی نژاد با همه فقر ، بیکاری و نابسامانی که گریبان مردم ، بخصوص جوانان کشور را گرفته است، در سخنرانی ۱۶ ماه مه (۲۶ اردیبهشت) گفت : **تنها کشور در کره زمین هستیم که هیچ خانواده‌ای در آن گرسنه نیست.**
- محمدعلی زندگانه معاون اجتماعی سازمان بهزیستی، اخیراً در مصاحبه ای اعلام کرده است: " بیشتر از ۷۰٪ کودکان کار ، دارای سرپرست هستند." (معنای این حرف اینست که این خانواده ها گرسنه هستند و از سر ناچاری، جگر گوشه شان را به خیابان ها - در شرایط نا امنی - برای بدست آوردن لقمه نانی میفرستند.!).
- خبرگزاری موج مینویسد که بانک مرکزی گزارش داده است : **میانگین قیمت انواع میوه در هفته منتهی به ۲۳ اردیبهشت امسال، نسبت به تاریخ مشابه سال گذشته، با رشد ۵۶٫۷٪ روبرو شده است.** از جمله :
نرخ سیب قرمز، سیب زرد، پرتقال درجه یک، پرتقال درجه دو، لیمو شیرین، گوجه سبز، طالبی ،از ۴۱٪ تا ۱۱۶٪ اضافه شده است.

- **توجه به معضل حاشیه نشینی،** نشان میدهد که سیاست های خانمان برانداز دولت های جمهوری اسلامی ایران؛ در دوران ۶ ساله ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد، تشدید نیز شده است:
- تعداد قابل توجهی از کارگران و زحمتکشان کشور ما، به علت تهیدستی ناچارند که در بیغوله های اطراف شهرهای ایران زندگی کنند. حاشیه نشینی از بیماری های ذاتی نظام سرمایه داری ، بویژه در کشورهای "جهان سوم" است. به عنوان " مشمت نمونه خروار" ، به گزارش ذیل توجه نمائید :
- به گزارش خبرنگار مهر ، مشهد دومین کلان شهر مهاجر پذیر ایران است، در سه دهه اخیر تعداد حاشیه نشینان این شهر از ۱۵ هزار نفر به مرز ۸۲۰ هزار نفر رسیده است.
- رضا حسینی فر، کارشناس اجتماعی میگوید : " این حاشیه نشینان هر روز ۲۰۰ هزار بساط را در حاشیه خیابان های پر تردد و اصلی شهر ساماندهی می کنند.".
- در حقیقت، بخش قابل توجهی از نیروی کار جامعه، بعلت فقر و بی پولی، به حاشیه خیابان ها و حاشیه شهرها پرتاب شده اند!!
- مسکن این حاشیه نشینان هم، دخمه یا آلونکی است در فضاهای تنگ و نا ایمن، که خانواده هایی با جمعیت پنج تا هشت نفر در آنها زندگی می کنند.
- این وضعیت اسفبار در تاریخ ۱۲۰۰ ساله شهر مشهد، کم نظیر است.
- وضعیت کارگران و زحمتکشان شهرهای بزرگ ایران، کمابیش شبیه وضعیت حاشیه نشینان شهر مشهد است.
- آمارهای رسمی میگوید ۷ میلیون حاشیه نشین در کل کشور وجود دارد. این یک بمب انسانی است، که بالقوه حیات ج.ا.ا را تهدید میکند. توجه به تعمیق گفتمان دمکراتیک و سازماندهی این بخش از محرومان کشورمان و پیوند مبارزات آنان با مبارزات جنبش جوانان، دانشجویان، زنان، کارگران و ملیت های تحت ستم ایران، میتواند در توان بخشی جنبش ترقیخواهانه کشورمان اثرات مثبت و انکار ناپذیری بجای گذارد.
- فراموش نکنید که این حاشیه نشین ها، عموماً کارگر و دهقان خانه خراب و بیکار هستند.
- با همه این آمار، احمدی نژاد شرم ندارد که همچنان دروغ های گوبلزی بگوید و در سخنرانی ۱۶ ماه مه ادعا کند که : " ما شاهد تحرك در تولید و صنعت مان هستیم." و تکرار بکند که " ما بحرانی نداشتیم ". در حالی که ۵۰٪ بنگاههای تولیدی ایران ورشکست شده اند و بقیه نیز با ظرفیت ۳۰٪ تا ۵۰٪ کار میکنند.

- این دروغ های گویزی در حالی گفته میشوند که ؛ کارگران و زحمتکشان کشور، امنیت شغلی ندارند. به شکل های مستقل کارگری ، اجازه فعالیت نمیدهند.
- رهبران جمهوری اسلامی ایران در غگو هستند. بیاد بیآوریم که خمینی، در ۳۲ سال قبل به مردم گفت: « آب و برق را مجانی می کنیم، اتوبوس را مجانی می کنیم، و من امر کرده ام که به مستضعفین بدهند و خواهند داد . به نغمه های باطل گوش نکنید...»
- از آن زمان تا کنون نه فقط چیزی مجانی نشد، بلکه الان ، با حذف یارانه ها، قیمت ها چند برابر شده است. اگر کسی امکان پرداخت قیمت سرسام آور حامل های انرژی را ندارد، آب و برق و گاز اش را قطع میکنند.

● توجه به **طرح هدفمند کردن یارانه ها** نیز، پرده از بخشی دیگر از سیاست ها و عملکردهای ارتجاعی دولت احمدی نژاد برمبادارد:

- در رابطه با طرح حذف سوبسیدها که از سیاست های جمهوری اسلامی ایران است: عضو کمیسیون اقتصادی مجلس "محمدرضا خباز" میگوید : " به علت اجرای قانون " هدفمند کردن یارانه ها"، تورم به ۴۰٪ رسیده است."
- **توجه کنید :** این نظر خوش بینانه یک نماینده مجلس رژیم است. در حالیکه بنابر ارزیابی اقتصاد دانان مستقل ، همین الان، قیمت ها عملاً از ۵۰٪ تا چندین برابر بویژه در رابطه با حامل های انرژی ، بالا رفته است.
- بعلاوه ۲ معاون وزارت بازرگانی اعلام کرده اند که دولت سیاست تثبیت قیمت های کالاها را کنار می گذارد. بعبارت دیگر، دولت بدینگونه اعلام می کند که از این پس دست اصناف را برای تنظیم آذانه قیمت ها باز می گذارد. (تا الان که دولت باصطلاح دست اصناف را برای تنظیم آذانه قیمت ها باز نگذاشته بود، وضع چنین اسف بار بود. بعد از این چگونه خواهد بود؟).
- قرار بود ۳۰٪ از ۴۰ میلیارد دلار بودجه اجرای قانون حذف یارانه ها برای یکسال اول، به واحدهای اقتصادی و کشاورزی پرداخت شود، تا آنان از بالا بردن قیمت اجناس خودداری نمایند.
- **توجه کنید :** سیاست جدید دولت که دست بازار را در تنظیم قیمت ها باز میگذارد، به این معنا است که ۳۰٪ مربوطه (معادل ۱۲ میلیارد دلار) به تولیدکنندگان پرداخت نشده است و همچنان در کنترل باند احمدی نژاد است.
- مرکز آمار ایران نرخ بیکاری را پیش از اجرای قانون حذف یارانه ها ۱۴,۷٪ اعلام کرده است. این در حالی است که اقتصاددانان در حال حاضر، نرخ بیکاری در ایران را بیش از ۲۰٪ میدانند.
- این همه به این معنا است که طرح " هدفمند کردن یارانه ها " یک طرح شکست خورده است. مطابق معمول در دولت های سرمایه داری بویژه در نظام ضد بشری جمهوری اسلامی ایران، این کارگران و زحمتکشان جامعه هستند که تمامی خسارات حاصل از شکست های سیاست ها و عملکردهای چپاولگرانه حاکمان را میبایست بر دوش بکشند.
- قرار بود که ۲۰٪ از بودجه ۴۰ میلیارد دلاری مربوط به اجرای " طرح هدفمند یارانه ها" در سال اول نیز به حوادث غیرمترقبه در ضمن اجرای طرح، اختصاص یابد. (معادل ۸ میلیارد دلار). در حال حاضر کنترل (چپاول و یا امکان چپاول) این ۸ میلیارد دلار نیز در اختیار باند احمدی نژاد است.
- تمایل به چپاول اموال عمومی توسط صاحب منصبان رژیم، با اضافه بی برنامه گی های دولت و فساد فراگیری که سر تا پای رژیم را پوشانده است، وضعیت اسفباری را بوجود آورده است. لذا، اکنون دولت در نظر دارد یارانه های بیش از ۱۸ میلیون نفر از افراد جامعه را، به بهانه های گوناگون حذف نماید. این اولین قدم عملی دولت در شانه خالی کردن از پرداخت همین یارانه ها خواهد بود.

● توجه به موضوع **نقدینگی کشور** نیز در رابطه با سیاست ها و عملکردها دولت، عبرت انگیز است:

- در سال ۱۳۸۴ نرخ نقدینگی کشور 70,000 میلیارد تومان بود.
- بر مبنای محاسبات خود دولت ایران، بر مبنای پشتوانه موجود پول، مقدار نقدینگی در گردش، ۲ برابر پشتوانه موجود بود. (یعنی دولت های قبلی، ۲ برابر پشتوانه پول، اسکناس چاپ کرده بودند.)
- لذا قرار شده بود که نرخ نقدینگی کشور تا سال ۱۳۸۹ شمسی، به ۳۵۰۰۰ میلیارد تومان برسد. یعنی بنابر محاسبات خود دولت؛ مقدار پول در گردش معادل پشتوانه اسکناس باشد.
- الان، حجم نقدینگی کشور، بیش از 250,000 میلیارد تومان است.
- محمد رضا خباز – عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی- میگوید که نرخ نقدینگی کشور، به نسبت سال ۱۳۸۴ ، ۳۰۰٪ اضافه شده است.
- در واقعیت امر، امروز ، نقدینگی کشور، ۶ برابر مقدار پول در گردش است. شاید این یکی از دلایلی است که دولت برنامه کم کردن ۳ صفر از پول جاری را، مطرح کرده است.
- کوتاه سخن : **بیش از ۸۳٪ پولی که در گردش است، بدون پشتوانه است.**

● در اینجا بد نیست به **درآمدهای نفت** هم توجه بکنیم :

- کُل درآمدهای نفت از آغاز استخراج تا پایان سال ۱۳۵۷، معادل ۱۵۰ میلیارد دلار میشد.
- از اول انقلاب تا سال ۱۳۸۴ ، ، درآمد نفت ایران ۴۰۰ میلیارد دلار بوده است.
- از سال ۱۳۸۴ تا سال ۱۳۸۹ (۵ سال اول دوران محمود احمدی نژاد) **درآمد نفت ایران ۴۵۰ میلیارد دلار** بوده است.

- بخصوص، در دوران احمدی نژاد، بخش قابل توجهی از درآمد نفت بنام " قیمت دلار واردات"، به جیب تجار و وابستگان وابسته به دولت و دستگاه ولایت و سپاه پاسداران ریخته شده است. بنابراین ؛ منابع نفتی به جای تبدیل شدن به زیربنای اقتصاد و پایه توسعه، تبدیل به واردات کالا شده است. امری که کیسه تجار و وابستگان به دستگاه ولایت، دولت انتظاریون و بویژه سپاه پاسداران را بیش از پیش، پُر نمود.
- این سیاست بغایت ارتجاعی، به جای ایجاد اشتغال در داخل، در خارج کشور اشتغال ایجاد کرده است. بنگاههای تولیدی داخلی را به ورشکستگی کشانیده ، و بخش مهمی از درآمد نفت ایران را بجیب امپریالیست ها- از شرق و غرب – سرازیر کرده است.

توجه کنید : واردات سالانه کشور که قبل از ریاست جمهوری احمدی نژاد ۲۴ میلیارد دلار بود، در دوران احمدی نژاد «

دوران درآمدهای افسانه ای نفت» ؛ به ۵۳ میلیارد دلار رسیده است.

- برخی از صاحبان زر و زور ، تولیدات خارجی را بکشور واردت میکنند و بواسطه برخی از صنعتگران، چند قطعه به آن اضافه می کنند و به بازار عرضه میکنند. آنوقت بنگاههای تولیدی ایران به ورشکستگی کشیده میشوند.

- در چنین وضعیتی، احمدی نژاد بدروغ اعلام میکند که در سال ۱۳۸۹ یک میلیون و ۶۰۰ هزار امکان شغلی بوجود آورده است. احمدی نژاد مبانی علم اقتصاد را هم به مسخره گرفته است.
- برای ایجاد هر ۳۰۰ هزار شغل، باید حداقل ۱٪ رشد اقتصادی داشت. بنابراین باید برای ایجاد یک میلیون و ۶۰۰ هزار امکان شغلی در سال گذشته، باید ایران در سال گذشته، حداقل ۶ درصد رشد اقتصادی داشته باشد. در حالی که این رشد صفر بوده است!!
- تازه این در موقعیتی است که تا همین اواخر، "حمایت تمام ارکان نظام" شامل حال دولت احمدی نژاد بوده است!

● در زمینه های **سرکوب و خفقان** ، آمار جنایات رژیم بالا رفته است :

- ایران بزرگترین زندان خبرنگاران و وبلاگ نویسان در جهان اعلام شده است.
- خفقانی که به نویسندگان ایران وارد میشود، در تاریخ ایران کم نظیر است.
- آپارتاید جنسی در مورد زنان ایران با شدت اجرا میشود.
- همچنان بازداشت، زندان و اعدام مخالفان رژیم با شدتی بیش از پیش ادامه دارد.
- آزادی های سیاسی و اجتماعی زنان، جوانان، دانشجویان، کارگران، ملیت های ساکن ایران و کوتاه سخن اکثریت قریب به اتفاق شهروندان ، همچنان مورد سرکوب های خشن قرار میگیرد.
- جمهوری اسلامی ایران در جهان، در رده های بالای لیست کشورهای قرار دارد که حکم اعدام را در رابطه با شهروندانش بمرور اجرا در میآورد.
- هم و غم رژیم، سرکوب و گسترش خفقان و غارت نیروی کار و ثروت های کشور است.
- در رابطه با **سیاست های رژیم در زندان های ایران** ، موارد ذیل نیز گزارش شده است:
- تجاوز جنسی و لواط در زندان های ایران، بیداد میکنند.
- مواد مخدر به وفور توسط افراد وابسته به مسئولان زندان، در زندان ها بفروش میرسد.
- آمار مبتلایان به "ایدز" و "هیپاتیت" در زندان های ایران، فاجعه آمیز و رو به افزایش است.
- هنوز خاطره جنایات زندان کهریزک از یاد مردم نرفته است. در گرد و خاک جنگ قدرت مابین؛ باندهای مافیائی دولت، دستگاه ولایت، شورای نگهبان، سپاه پاسدارن و بسیج، قوه قضائیه، مجلس شورای اسلامی ، در **زندان زنان در "قرچک ورامین"** میخواستند تدارک زندانی نظیر " ابو غریب " امریکائی ها در عراق را تدارک ببینند.
- بنظر میرسد که در نتیجه فشار افکار عمومی، رژیم مجبور شده است که عقب نشینی بنماید. گفته شده است که صدها زندانی سیاسی، به **زندان زنان در "قرچک ورامین"** منتقل نخواهند شد.
- اما، نباید فراموش کنیم که شرایط ضد انسانی زندان زنان در **"قرچک ورامین"**، همچنان وجود دارد :
- همین الان، حدود صدها زن زندانی دیگر، به زندان قرچک ورامین منتقل شده اند:
- در زندان قرچک ۶۰۰ زن، در یک سالن، بدون تخت، بدون امکانات ابتدایی زندگی و بهداشتی روز و شب شان را سر می کنند.
- نگهبانان هرگاه دلشان بخواهد ، غذا در اختیار زندانیان قرار می دهند.
- فقط ۴ سرویس بهداشتی، برای ۶۰۰ زن زندانی وجود دارد.
- تمام کارهای زنان زندانی، مثل لباس شستن، ظرف شستن و حمام کردن را هم باید در همین سرویس ها انجام بدهند.
- زندان زنان در **"قرچک ورامین"** ، زندانی در قد و قامت بازداشتگاههای نازیست ها در جنگ دوم جهانی است. زندانی در قد و قامت بازداشتگاههای پینوشه جلا در شیلی.

- وضعیت زندانیان سیاسی در سراسر ایران، کم و بیش، شبیه زندان قرچک ورامین است: شکنجه، ضرب و جرح، توهین و خطر تجاوز و...

- **سعید پور حیدر**، که **روزنامه نگاران و فعالان سیاسی ایران است**، در رابطه با انواع شکنجه ها، در زندان های رژیم مینویسد:

- زندانی را، در هوای سرد، در بشکه آب سرد می اندازند.
- زندانی سیاسی را مجبور میکنند، ساعت ها، برهنه در هوای سرد زمستان، بایستد.
- زندانی سیاسی را در سلولی که ارتفاعش؛ **یک متر و بیست سانت** است، می آندانند. و روزها، در همین وضع، نگهش میدارند.
- سر زندانی سیاسی را، در کاسه توالت فرو میکنند و سیفون را میکشند، که زندانی سیاسی، دچار خفقان بشود. در بازجویی ها، تمام لباس های زندانی را در میآورند و زندانی را، آزار و تحقیر جنسی میدهند.

توجه کنید: این ها **گوشه های** از روش هایی است که در بازداشتگاههای سپاه پاسداران و زندان های ایران، برای درهم شکستن جوانان، زنان، و سالمندان مورد استفاده قرار میگیرد.

- رژیم جرئت نمیکند، به ناظران بی طرف حقوق بشر در جهان، اجازه بدهد که از زندان های ایران، بازدید بکنند.

● آنچه تا اینجا مطالعه نمودید، **گوشه های** از عملکردها و سیاست های ارتجاعی دولت احمدی نژاد و بطور کلی نظام جمهوری اسلامی ایران است.

اگر قرار بود که به همه عملکردها و سیاست های ضد مردمی دولت احمدی نژاد (بیش از آن به همه عملکردها و سیاست های ضد مردمی جمهوری اسلامی ایران در ۳۲ سال گذشته؛ از جمله کشتار ملیت های ساکن ایران، کشتارهای دهه ۱۳۶۰ - بویژه قتل عام زندانیان سیاسی بدستور مستقیم روح الله خمینی در تابستان ۱۳۶۷ - قتل های زنجیره ای و ...) اشاره شود، از حوصله این مقاله خارج میشد.

برای افشاء کلیه عملکردها و سیاست های ارتجاعی جمهوری اسلامی ایران در ۳۲ سال حاکمیت این نظام، نیاز به نگارش کتاب های متعددی است. در این زمینه کارهای بسیاری انجام شده است. امید که با جمع آوری همه اطلاعات و آمار مربوطه، امکان محاکمه رژیم اسلامی ایران و سران و شخصیت های موثر آن در یک دادگاه عادلانه بین المللی و مستقل، به اتهام جنایت بر علیه بشریت فراهم آید. مطمئناً این مهم، پس از سرنگونی جمهوری اسلامی ایران توسط مردم آزادیخواه و برابری طلب ایران، تحقق خواهد یافت. به امید آن روز.

احمد نوین

۱۰ ژوئن ۲۰۱۱ جمعه ۲۰ خرداد ۱۳۹۰